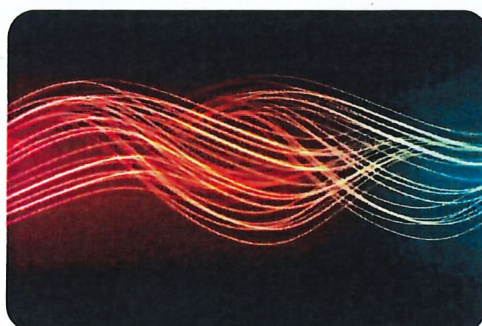

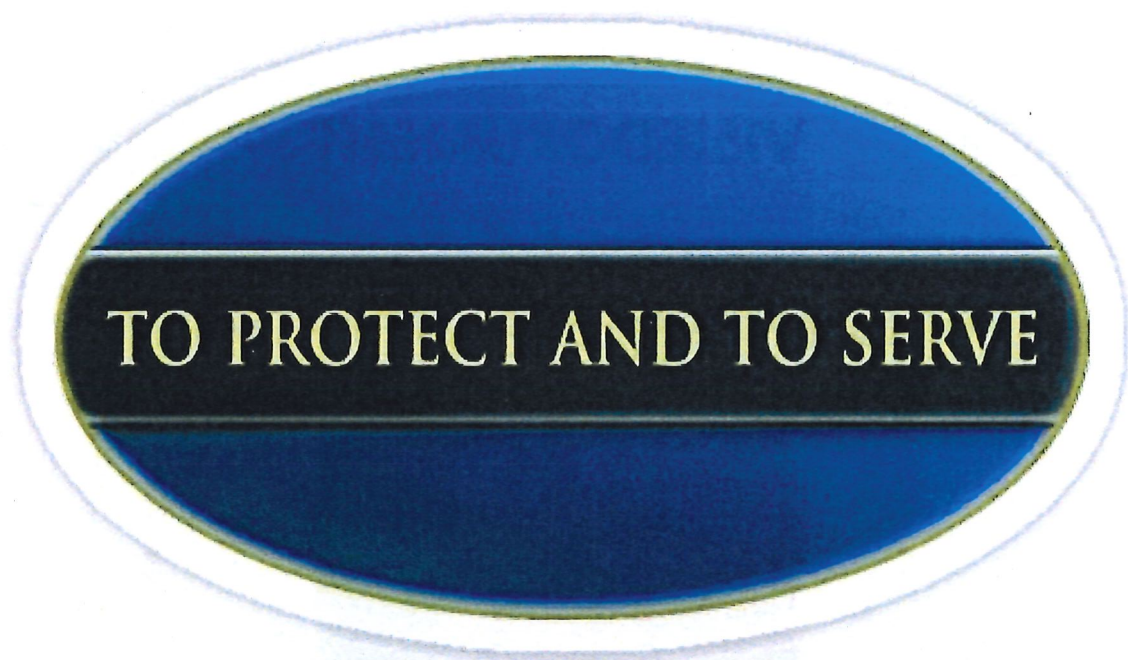
VISIEDOKUMENT

1

“Van wijkteam naar projectteam”

*De wet van 07 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveau's waarborgt de burgers een minimale gelijkwaardige **dienstverlening** over het gehele grondgebied.*

*De functie 'wijkwerking' bestaat uit in het aanbieden van een zichtbare, aanspreekbare en contacteerbare politiedienst, die in haar werking **maximaal georiënteerd is op de behoeften en verwachtingen van haar omgeving**¹.*

¹ KB 17 september 2001 tot vaststelling van de organisatie-en werkingsnormen van de lokale politie teneinde een gelijkwaardige minimale dienstverlening aan de bevolking te verzekeren.

Het begrip 'wijk' is een geografisch netjes afgebakend gebied.

Toen de politiezone op 1 januari 2002 van start ging, bedroeg de bevolking ongeveer 54.000 inwoners. Ondertussen is de bevolking gegroeid tot meer dan éénnegentigduizend bewoners, en neemt nog steeds toe.

Door de grondschaarste en de kost van een woning, zien we steeds meer appartementsgebouwen in onze regio bouwen, wat vroeger eerder de uitzondering was. Buren kennen niet langer mekaar en mensen leven steeds meer op zichzelf, de uitzonderingen niet te na gesproken. De bevolking wordt ook steeds diverser, en communicatieproblemen geven soms aanleiding tot misverstanden en problemen.

De wereld evolueert permanent, en dus moet de politie, als onderdeel van die veranderende wereld, zorgen dat ze mee evolueert en zich aanpast aan de behoeften van de bevolking anno 2023.

Wat **niet** gewijzigd is, is de behoefte van de bevolking aan **veiligheid**.

De politie is hét instrument bij uitstek van de overheid die als primaire taak heeft in te staan voor de 'veiligheid' van haar burgers.

Iets is 'veilig' als het niet 'gevaarlijk' lijkt. Iets wordt als 'gevaarlijk' beschouwd wanneer het op een of andere wijze een bedreiging kan vormen voor ons.

We kunnen ons bedreigd voelen in onze lichamelijke integriteit als deelnemer aan het openbaar leven waar we te maken kunnen hebben met fysiek geweld, verkeersagressie of met alle andere vormen van criminaliteit.

Handelingen kunnen ook onze psychische integriteit bedreigen als pestgedrag, discriminatie, belaging, laster en bedreigingen.

Ook de wijze waarop andere mensen storende handelingen stellen in onze eigen leefomgeving kan bedreigend overkomen waardoor we onze omgeving niet langer als veilig en aangenaam beschouwen.

Mensen willen zich veilig voelen op straat, in het openbaar vervoer en in hun eigen huis, en willen hun bezittingen koesteren. Ze willen dat de overheid hen beschermt tegen inbraken, maatregelen neemt om fietsdiefstallen te voorkomen, dat de overheid hen beschermt tegen cybercriminaliteit en andere vormen van oplichting. Ze willen leven in een aangename omgeving waar het straatmeubilair netjes en intact is, zonder vandalisme, zonder overlast van welke vorm dan ook en met respect voor het milieu zonder dat bijvoorbeeld afval het straatbeeld ontsiert.

5

Mensen willen eigenlijk respect voor alles en voor iedereen.

In de ideale wereld kan de overheid dit onmiddellijk en duurzaam realiseren.

In de realiteit kan de overheid, met als instrument *onder andere* de politie, hiertoe aan bijdragen en impulsen geven.

De oplossing ligt in feite bij *elke mens* zelf!

De uitdaging voor de politie is dan ook enorm groot en divers, waardoor we niet alles tegelijk kunnen aanpakken. We kunnen deze (terechte) problemen alleen projectmatig aanpakken.

De beleidsmakers en de politie zullen dus moeten kiezen!

De *traditionele* wijkagent was er om oplossingen te zoeken voor de problemen van de bewoners, en dat is nu nog steeds het geval, alleen is de aanpak net iets '*anders*', meer gestructureerd, meer **projectmatig**, om **oplossingen te vinden** en niet alleen te zoeken, binnen de budgettaire en personeelscapaciteit.

Dit houdt *ondermeer* in dat op een zo objectief mogelijke wijze een grondige **analyse** wordt gemaakt van de feiten, en dat goed **geluisterd** wordt naar de bekommernissen van de mensen.

Is er een probleem?

Wie kan dit probleem verhelpen?

Kan **de politie** dit probleem aanpakken of dienen wij te verwijzen naar andere instanties?

Kan de politie het probleem **alleen** aanpakken, of **samen** met anderen?

Welke **doelen** stellen we ons?

Wat zijn de mogelijke **scenario's** om dit doel te bereiken en wat is het best haalbare scenario?

Wat zijn de **randvoorwaarden** in dit scenario?

Dan moet er **actie** ondernomen worden, niet wachten maar **doen**.

De **resultaten** van onze acties moeten opgevolgd worden en moeten **teruggekoppeld** worden met een goede **communicatie** naar alle belanghebbenden.

In voorkomend geval moet de actie **bijgestuurd** worden naar de toekomst toe.

Kunnen we **suggesties** doen naar andere diensten om deze problemen te vermijden?

6

Uiteraard dient niet elk probleem zo uitgebreid te worden bekeken.

Van belang is dat mensen *effectief* ondervinden dat ze *daadwerkelijk* geholpen worden door de politie, dat er naar hen wordt geluisterd, en dat ze de juiste informatie bekomen over hun 'probleem', dat op dat ogenblik – voor hen alleszins - hét belangrijkste probleem is.

Taken van het projectteam:

Eigenlijk doet het projectteam *alles behalve de dringende politiehulp*, en zelfs daar kan in uitieme gevallen bijstand worden aan verleend.

Politioneel onthaal (plantondienst) om de inwoners die in Essen of Wuustwezel een aangifte of een klacht wensen te laten registreren.

Verkeerstoezicht in de omgeving van scholen.

Kleine opdrachten en nazichten van de parketmagistraat die noodzakelijkerwijze thuis moeten uitgevoerd worden.

Opvolging van de criminelen in voorlopige en of voorwaardelijke vrijheid (enkelband).

Opvolging van de minderjarigen met huisarrest.

Opvolging van uithuisplaatsingen bevolen in kader van IFG.

Opvolging van de inschrijvingen in het bevolkingsregister.

Opvolging van de registratie in de Kruispuntenbank van ondernemingen.

Opvolging van mensen met een rijverbod.

Buurtonderzoeken bij inbraken in woningen.

Bijstand verlenen aan gerechtsdeurwaarders om 'de sterke arm te verlenen'.

Aandacht voor vandalisme of slijtage van de straat-en weginfrastructuur.

Aandacht voor parkeren op fietspad, voetpad, en plaatsen voorbehouden mindervaliden.

Aandacht voor speelpleintjes.

Aandacht voor preventie.

Projectmatige aanpak van 'overlast'.

Projectmatige aanpak van 'criminaliteitsfenomenen'.

Deelname aan lokale en bovenlokale ordediensten.

Eén team-één planning: samenwerking.

Eén planning met alle personeelsleden erop van hét projectteam (= één team). Dit geeft een beter overzicht van de beschikbare capaciteit en geeft meer mogelijkheden om acties te plannen.

Voorbeeldfunctie.

Rijgedrag, gedrag ten aanzien van burgers (vriendelijkheid, correctheid), respect tonen voor iedereen zonder onderscheid (niet voor hun daden).

Correcte kledij als uithangbord van de politie (fierheid).

Enkel de officiële toegelaten kledij (= die verstrekt wordt door de dienst LOGISTIEK is toegelaten. Alle andere attributen dienen eerst voorgelegd te worden aan de korpsleiding.

Stiptheid.

De politie heeft een voorbeeldfunctie op allerlei domeinen, en stiptheid is een belangrijk onderdeel: stiptheid op een vergadering, stiptheid aanvangsuur, stiptheid voor een ordedienst, stiptheid verkeersregeling aan scholen, stiptheid openingsuren.

Correcte en volledige registratie van de informatie in ISLP.

Informatiedeling is belangrijk. Veel informatie komt lokaal 'toe', maar mag niet blijven 'hangen' bij de ontvangende agent. Daarom moet de module 'melding' aangevuld worden met deze info, of moet een RAR of een RIR opgesteld worden.

Verplaatsingen in verhouding met het te bereiken doel (voertuig, fiets, te voet).

GERICHTE avonddiensten en GERICHTE weekenddiensten.

Wijkwerking PZ Grens 5350

Basisprincipe:

Een "**wijkagent1 2.0**" is een *volwaardig polyvalent politie-ambtenaar*, waarvan de functie evenwaardig is aan die van "interventieagent", "verkeersagent" of "rechercheur".

1 De term "wijkagent" slaat niet terug op de hiërarchische graad van het personeelslid maar moet beschouwd worden als een functionele titel net als "rechercheur".

2 In de tekst wordt "hij" gebruikt, maar uiteraard slaat de functie zonder enig onderscheid zowel op mannelijke als vrouwelijke politieambtenaren.

Samen met het administratief ondersteunend personeel zorgen de "wijkagenten", de "verkeersagenten" en de "rechercheurs" voor de concretisering van de **basispolitiezorg**.

Vijf mythes over de werking:

(1) Een wijkagent is een politieambtenaar die het rustiger aan wil doen en daarom belast wordt met het uitvoeren van kleine administratieve opdrachten zodat hij2 contact kan leggen met de bewoners.

(2) Om een goede wijkagent te zijn moet je al een aantal jaren meedraaien in de belangrijkste dienst van een politiekorps: de interventiedienst.

(3) Iedereen moet zijn wijkagent kennen.

(4) Om als vertrouwenspersoon te functioneren moet de wijkagent alleen maar preventief werken en het repressieve luik van de politietaak aan de collega's van andere diensten overlaten.

(5) De informatie die de wijkagent inzamelt is strikt vertrouwelijk en alleen voor hem en zijn eventuele opvolger bedoeld. Collega's die informatie moeten hebben, moeten het maar aan hem vragen.

Vijf nieuwe uitdagingen voor de wijkagent 2.0:

(1) Een wijkagent is een *volwaardig* operationele politieambtenaar.

Voor politieambtenaren die "het wat rustiger aan willen doen", is er niet echt ruimte in deze veeleisende volwaardige functie.

Deze belangrijke functie mag zeker niet "uitbolfunctie" worden beschouwd, net zo min als dit het geval is voor een interventiemedewerker, een onderzoeker of een medewerker van de verkeersdienst.

Van elke politieambtenaar, en dus zeker van de "wijkagent 2.0" wordt verwacht dat hij polyvalent inzetbaar is voor alle opdrachten. Een uitstekende conditie en regelmatige training in basispolitietechnieken is dus "ook" een vereiste voor de *wijkagent 2.0*.

Daarom wordt van de *wijkagent 2.0* verwacht dat hij, naast de specifieke technieken die nog meer van belang zijn voor een goede wijkagent (communicatie, bemiddeling, observatie, ...) ook de basistechnieken van interventie, verkeer, recherche, slachtofferbejegening, onthaal en handhaving van de openbare orde beheerst, en zich daar verder in bekwaamt om de kwaliteit van zijn werk te verbeteren.

Het "uitvoeren van kleine administratieve opdrachten" ("kantschriften") is absoluut geen vereiste om contact te maken met de inwoners. Daartoe is vereist dat de *wijkagent 2.0* verder getraind wordt in "communicatie".

10

Contact leggen met inwoners kan door een uitstekend wijkagent 2.0 op tal van andere manieren gebeuren, onder meer door een grote "betrokkenheid³" van de *wijkagent 2.0* met het gebied waarin hij werkt.

³ "Betrokkenheid" is iets anders dan in het gebied "wonen": men kan zich perfect op de hoogte houden (o.a. door exploitatie van de beschikbare politieke informatie, sociale media, persoonlijke contacten,...) en belangstelling vertonen voor alle gebeurtenissen in het gebied.

Het uitvoeren van "kleine administratieve opdrachten" door een *wijkagent 2.0* moet een echte méérwaarde betekenen voor de beoogde opdracht, *onder meer* omdat een nazicht ter plaatse onontbeerlijk zou zijn. Het structureel laten uitvoeren van "kantschriften" door een wijkagent omdat dit e" enige manier zou zijn om contact te leggen is dus totaal voorbijgestreefd. Niet enkel zijn er veel meer inwoners die nog niet in contact zijn geweest met de politie dan inwoners die wel reeds in contact zijn geweest, maar een moderne dienstverlening van de overheid vereist een adequate aanwending van de ter beschikking gestelde middelen. Voor *elke* vraag een personeelslid langssturen is een kostelijke en inefficiënte methode, daar waar het aanwenden van diverse communicatiemiddelen heel veel mogelijkheden biedt om een inwoner te contacteren.

(2) Een goed opgeleid politieambtenaar kan een goed *wijkagent 2.0* zijn.

De basispolitieopleiding is gericht op een "*generale taakstelling*", dit wil zeggen dat de basisopleiding naast een echte "*basiskennis*" instrumenten aanrijkt voor verdere ontplooiing van de toekomstige politieambtenaar.

Die basiskennis is niet louter gericht op regelgeving, maar ook en vooral op communicatietechnieken, psychologie, die samen met de attitude van de politieambtenaar het fundament leggen voor de toekomstige politietaak.

Een politieopleiding is nooit af: hier geldt, misschien nog meer dan in andere beroepen, dat "*levenslang leren*" absoluut onontbeerlijk is omdat de samenleving bestendig evolueert.

Een wijkagent 2.0 heeft dus, net zoals zijn collega van de interventiedienst, en net zoals de collega van de verkeersdienst en de recherche, voldoende basis om te starten.

Hij zal, net zoals de andere collega's, ook moeten netwerken bij collega's 2.0, om bepaalde uitdagingen op de meest performante wijze te kunnen aanpakken. Zo zal iedere *wijkagent 2.0* bepaalde skills ontwikkelen die hij kan ter beschikking stellen van het team, ongeacht zijn anciënniteit.

Bovendien is de *wijkagent 2.0* geen "*einzelgänger*" maar een volwaardig lid van een "*wijkteam 2.0*", een team dat samen de opdrachten voorbereidt, bespreekt en tot de actie overgaat, alleen, in team of in samenwerking met collega's van andere diensten.

11

Ervaring is wat men doet met hetgeen men overkomt, anciënniteit is hoelang men iets doet, ongeacht de manier waarop. Daarom is anciënniteit geen absolute vereiste om een goed *wijkagent 2.0* te zijn. Iedereen heeft recht (en de plicht) om (permanent) te leren en te groeien.

Belangrijker dan anciënniteit is de *attitude* van de *wijkagent 2.0*: iemand die bereidt is om in zijn dienstverlening het "*belang van de klant*" centraal te stellen met een *open* houding en erover waakt dat de inwoners terecht trots kunnen zijn op "hun" politie, waarvan de *wijkagent 2.0* het uitgangsbord is.

Zoals eerder vermeld is een wijkdienst even belangrijk en even waardevol als een interventiedienst, een verkeersdienst of een rechedienst. Enkel wanneer zij allemaal samen samen-werken op een geïntegreerde wijze, kan de politie voldoen aan de terechte verwachtingen die de bevolking stelt.

In een *inclusieve samenleving* heeft *iedereen*, zonder enig onderscheid, en steeds weer opnieuw, recht op een *excellente* oplossingsgerichte dienstverlening. De wijkagent 2.0 vervult daarin een belangrijke rol.

(3) De (her-)kenbaarheid van de wijkagent.

De idee dat iedereen zijn wijkagent moet kennen is mijns inziens een groot misverstand dat op geen enkel wetenschappelijk onderzoek is gestoeld.

Een *wijkagent 2.0* moet *herkenbaar* zijn en *contacteerbaar* zijn met moderne communicatiemiddelen (telefoon, sociale media,...). Je kan perfect functioneren binnen een samenleving zonder de (nabijheids-)politie te kennen, maar je moet de politie wel kunnen contacteren indien daar een nood aan is, voor dringende zaken, maar ook voor niet dringende zaken.

Wijkagenten 2.0 moeten niet door iedereen gekend zijn, maar hun communicatie naar de bevolking moet wel transparant zijn: iedereen moet een afspraak kunnen maken indien daar een behoefte aan bestaat, en anderzijds moet de wijkagent zich maximaal kenbaar maken door aanwezig te zijn in het gebied waar hij werkzaam is, op momenten dat daar activiteiten zijn. Dat maakt deel uit van de "*betrokkenheid*".

Het *wijkteam 2.0* staat borg voor de continuïteit van de wijkwerking. Binnen het *wijkteam 2.0* wordt immers structureel en briefing georganiseerd waarin elke *wijkagent 2.0* aan bod komt en de specifieke problemen in een bepaald gebied kan toelichten aan de collega's om samen met hen de beste strategie te ontwikkelen om een afdoende oplossing te vinden.

12

(4) Een *wijkagent 2.0* is een volwaardig politieambtenaar die preventief optreedt waar mogelijk, en repressief indien noodzakelijk.

De idee dat een bepaalde politieambtenaar alleen maar preventief moet kunnen optreden is even achterhaald als dat bepaalde politieambtenaren alleen maar repressief zouden moeten kunnen optreden.

Elke politieambtenaar, en dus ook de *wijkagent 2.0*, heeft zowel preventieve als repressieve bevoegdheden. Het is evident dat, waar mogelijk, eerst bekeken wordt hoe een bepaalde problematiek preventief kan opgelost worden, maar niet elke problematiek is gebaat met een puur preventieve aanpak. Snelheidscontroles in de buurt van een schoolomgeving aanpakken met een verwittiging is niet effectief. Door sommigen zal dit uiteraard geapprecieerd worden maar de hardleerse bestuurders gaan zich niet veel aantrekken van de verkeersregeld. Bepaalde feiten kunnen spijtig genoeg enkel bestraffend worden aangepakt.

Dit geldt evenzo voor een wijkagent 2.0. Wanneer iemand bijvoorbeeld zijn vuilnis niet buitenzet volgens de juiste modaliteiten, kan het waarschijnlijk volstaan dat die de eerste keer verwittigd wordt en dat er preventief wordt opgetreden, maar iemand die deze afspraken structureel miskent kan enkel tot een gedragswijziging worden aangezet mits een bestraffend optreden.

Wanneer bij verkeerstoezicht in de buurt van scholen sommige bestuurders zich niet herinneren wat bepaalde verkeerstekens inhouden, kan het misschien afdoende zijn om hen vriendelijk te herinneren aan deze regels en het belang voor de veiligheid van hun kinderen, maar wanneer dit probleem blijft aanslepen, dan zal, ook de wijkagent 2.0 een proces-verbaal moeten opstellen voor deze verkeersinbreuk.

Het beroep van politieambtenaar is niet makkelijk. Je werkt met *iedereen* binnen de samenleving. Diezelfde samenleving die richtsnoeren heeft opgesteld om het leven voor iedereen wat makkelijker te maken: wetgeving. Wetgeving is *geen doel op zich*, wel *de juiste richting*.

Daar waar een interventieagent "komt en gaat" en zich nergens "hecht", heeft de *wijkagent 2.0* een *bijzondere band* met de inwoners een bepaald gebied, waar hij een zekere verantwoordelijkheid over heeft.

Een band die misschien een beetje te vergelijken is met de band ouder-kind: soms bestraffend, maar toch graag-blijven-zien.

(5) Een wijkagent 2.0 is een teamplayer.

Een wijkagent is een (belangrijke) politieambtenaar. Door de specificiteit van zijn functie vergaart hij enorm veel informatie, informatie die hem niet bekend zou zijn mocht hij als "burger" in dat gebied aanwezig zijn, maar informatie die hij bekomen heeft juist omdat hij een politieambtenaar is met deze bijzondere functie. Dan is het maar evident dat deze informatie teruggekoppeld wordt naar zijn team én naar het politiekorps waar hij deel van uitmaakt, onder andere via de ISLP-module "melding", zodat zowel interventie, wijk, verkeer als recherche toegang hebben tot die informatie. Informatie die noodzakelijk en nuttig is voor andere overheidsdiensten moeten, rekeninghoudende met de regels terzake, eveneens worden teruggekoppeld naar die diensten opdat zij op hun beurt hun verantwoordelijkheid terdege kunnen opnemen. Bijvoorbeeld informatie over hulpbehoevende inwoners (naar O.C.M.W.), over huisvuilophaling, over defecte straatinfrastructuur, ...

De *wijkagent 2.0* is een teamplayer die én wijkagent is, én verkeersagent is én interventieagent is, én rechercheur is, maar uiteraard allemaal gerelateerd tot een bepaald gebied, en rekeninghoudende met de mogelijkheden (en beperkingen) van wijkagenten (uitrusting, mogelijkheden,...).

Informatiedoorstroming en verantwoordelijkheden

Een wijkagent 2.0 is als het ware een "informatieagent". Hij informeert zich dagelijks over de gebeurtenissen in het gebied waar hij werkzaam is en gebruikt deze informatie om zijn "strijdplan" op te stellen: wat kan ik als wijkagent 2.0 betekenen naar aanleiding van deze feiten?

Enkele casussen...

<> Diefstallen in het werkgebied nopen de wijkagent 2.0 tot het bezoeken van de getroffen en.

Enerzijds om te laten weten dat "we care".

Anderzijds om te ondersteunen: hoe voelt het slachtoffer zich, is er nood aan verdere hulpverlening; kan er nog iets toegevoegd worden aan de beveiliging van deze woning; waarom hebben de daders precies deze woning uitgekozen, zijn er aanwijzingen dat de daders hier reeds op verkenning zijn geweest, werden ze ergens opgemerkt; hebben de slachtoffers achteraf nog bepaalde informatie of denkpistes ontdekt die zouden kunnen leiden tot de aanhouding van de daders van de feiten; is er "*whatever*" nog nieuwe informatie bruikbaar, die dan uiteraard moet teruggekoppeld worden naar de recherche of interventie.

De *wijkagent 2.0* komt niet in de plaats van de interventiedienst, en komt evenmin in de plaats van de researchedienst: elk van hen moet hun eigen verantwoordelijkheid opnemen, maar de wijkagent 2.0 is *complementair* aan het werk van de interventie en van de recherche.

De wijkagent kan in de andere informatierichting met de getroffen en communiceren over de stand van zaken van het onderzoek.

<> Verkeersoverlast op bepaalde plaatsen

De *wijkagent 2.0* houdt toezicht op de verkeersoverlastproblemen in zijn werkgebied, zoekt naar oplossingen, en werkt die samen met zijn team uit. De wijkagent communiceert met alle belanghebbenden over deze problematiek.

In voorkomend geval wordt het verkeerssteam erbij betrokken, en indien nodig ook andere partners (i.o.m. verkeerssteam).

<> Overlast

De *wijkagent 2.0* is alert voor overlastproblemen in ruime zin in zijn werkgebied, zoekt met alle belanghebbenden naar oplossingen en werkt die samen met zijn team uit. Hij communiceert erover met alle belanghebbenden. In voorkomend geval worden andere partners betrokken (o.a. de gemeentelijke diensten).

<> Sluikstort

De *wijkagent 2.0* is alert voor de problematiek van sluikstorten en zoekt met alle belanghebbenden naar een oplossing (gemeentelijke diensten - ophaaldiensten) en werkt die oplossing verder uit met zijn team. Hij communiceert erover met alle belanghebbenden. De oplossingen moeten een bijdrage leveren aan het voorkomen van sluikstort (in het algemeen en op die plaats in het bijzonder) en aan het concrete probleem daar en dan.

<> Onderzoeken bevolking – opsporen van domiciliefraude

De inschrijving in het bevolkingsregister is enorm belangrijk in onze samenleving, gezien dit grote gevolgen heeft voor o.a. uitkeringen.

Domiciliefraude komt veel voor, maar werd in het verleden door de politie onvoldoende geëxploiteerd.

15

De *wijkagent 2.0* vervult hierin een cruciale rol om de reële toestand vast te stellen, en te weerstaan aan de druk van sommige inwoners om een valse toestand te bevestigen om een hogere uitkering te bekomen.

Telkens wanneer de *wijkagent 2.0* een toestand vaststelt die niet overeenstemt met de reële toestand moet hij actief en ambtshalve handelen (bv. door voorstel tot ambtshalve inschrijving of voorstel tot ambtshalve schrapping). Het is heel belangrijk dat hij daarin actief en ambtshalve handelt.

In die zin is het belangrijk dat hij op de hoogte is van de dossiers elektronisch toezicht, voorwaardelijke invrijheidsstellingen, voorlopige invrijheidsstellingen, enzo verder, om ook daarin actief en complementair aan wat interventie en recherche doen, maar in overleg met hen, te handelen en te communiceren. In voorkomend geval wordt van de *wijkagent 2.0* een proces-verbaal verwacht.

<> Café's, bijzondere inrichtingen, nachtwinkels

De *wijkagent 2.0* bezoekt ambtshalve de café's (!), bijzondere inrichtingen en nachtwinkels, al dan niet alleen of samen met andere leden van zijn team om zich te vergewissen van de toestand (vergunning, gegevens uitbaters, hygiëne, camera's, bezoekers, ...).

Bij hernieuwen van de openingsvergunning worden een aantal zaken gecontroleerd, maar ook telkens wanneer de *wijkagent 2.0* aanwijzingen heeft dat er zaken zouden gebeuren die niet in overeenstemming zijn met de regelgeving (GAS-wetgeving, andere regelgeving) of dat de inrichting voorkomt in het dagverslag, dient actief opgetreden te worden (eventueel in overleg met de recherche indien daartoe aanleiding zou bestaan).

De integriteit van de *wijkagent 2.0* staat buiten alle kijf en dit moet ook zo blijven, ook bij het bezoeken van dergelijke inrichtingen. De *wijkagent 2.0* moet ook daar zowel openstaan voor preventief handelen als voor bestraffend optreden en dit ook duidelijk maken aan de uitbaters.

Uiteraard is de communicatie hier van enorm belang. Alle vaststellingen (ook de vaststellingen die niet direct justitieel bruikbaar zijn) moeten gedeeld worden met het wijkteam en de andere diensten (via ISLP – melding) zodat iedereen die daar beroepshalve nood aan heeft, deze informatie kan gebruiken.

16

<> Ordediensten en acties

De *wijkagent 2.0* neemt deel aan acties en ordediensten, bij voorkeur in zijn gebied, maar als politieambtenaar kan hij overal worden ingezet, ook buiten de politiezone als hycap A (gewone kledij). Op zijn minst moet de wijkagent principieel kennis krijgen van alle activiteiten en of acties (huiszoekingen, controles, verkeersactie,...) die binnen zijn gebied gepland zijn.

De *wijkagent 2.0* is immers een vertrouwensfiguur die daar op een professionele wijze mee omgaat. In voorkomend geval anticipeert hij op de geplande acties door contact te nemen met de verantwoordelijke dienst en hen bijkomende informatie te bezorgen.

<> Samengevat

De taken van een wijkagent 2.0 zijn dus enorm belangrijk voor de goede werking van een korps. De wijkagent 2.0 krijgt ruimte om zijn verantwoordelijkheden en bevoegdheden op te nemen, naast een aantal geplande taken die meestal met een tijdsnorm moeten worden uitgevoerd.

In elke gemeente wordt één deel van het wijkteam gehuisvest, dat in optimale sterkte moet uitgebouwd worden tot tenminste tien wijkagenten per home.

Samen vormen zij, dertig wijkagenten, hét wijkteam van de politiezone, dat evenwaardig is met het interventieteam en het verkeersteam.

Een optimale werking van het wijkteam zal ervoor zorgen dat de tussenkomsten van de interventiediensten op termijn kunnen verminderen omdat de wijkteams ook pro-actief werken, waardoor de capaciteit van de interventiediensten kan gewijzigd worden in het voordeel van de wijkteams.

De uitdaging van het korps, van de bestuurders en van de korpsleiding, maar ook van elk individueel medewerker, bestaat erin samen mee gestalte te geven aan dit team om dit te laten uitgroeien tot het professionele team dat we ervan verwachten, wijkteam 2.0. Daar gaan we allemaal de vruchten van plukken.

